

REZOLUCJA NR 1/2014

RADY MIASTA GDYNI

z dnia 15 stycznia 2014 r.

w sprawie ustanowienia Roku 2014 ROKIEM KS. PRAŁATA HILAREGO JASTAKA

Ksiądz Hilary Jastak urodził się 3 IV 1914 r. w Kościerzynie. W 1934r. zdał maturę i rozpoczął studia w Wyższym Seminarium Duchownym w Pelplinie. W 1939r. wysiedlony z rodziną przez Niemców, z Kaszub do Generalnej Guberni. Po uzyskaniu święceń kapłańskich 7 VI 1941 r. został wikariuszem parafii w Lubaniu n. Pilicą, następnie w Józefowie k. Otwocka, Kamieńczyku n. Bugiem, Goszczynie k. Grójca, Sulejówku i Strachówce k. Tuszczu. Był członkiem organizacji konspiracyjnej Krzyż i Miecz, kapelanem Armii Krajowej (pseudonim Abraham) i nauczycielem na tzw. tajnych kompletach dla młodzieży. W 1945 r. po powrocie na Kaszuby został administratorem parafii w Pogódkach, następnie wikariuszem parafii NMP w Toruniu. W latach 1946 -1950 był dyrektorem okręgu Caritas w Gdyni oraz opiekunem Duszpasterstwa Akademickiego przy Wyższej Szkole Handlu Morskiego. Organizował wówczas wszelką pomoc najbardziej potrzebującym rodzinom, a dzieciom umożliwiał wypoczynek w Białogórze, gdzie prowadził sierociniec tzw. „Dom Chłopców”. W roku 1949 został proboszczem parafii NSPJ w Gdyni. W roku 1953 zdobył tytuł doktora teologii moralnej. 15 II 1950 r. w czasie likwidacji Caritasu przez władze aresztowany pod zarzutem działalności antypaństwowej, zwolniony został 19 IV 1950 r. po podpisaniu porozumienia Państwo- Kościół. W 1956 r. rozpoczął budowę nowego kościoła, konsekrowaną 10 lat później. Ks. Jastak otrzymał godność prałata, czyli Tajnego Szambelana Ojca Świętego Jana XXIII 17 XII 1970r. w tzw. „czarny czwartek” ks. prałat odprawił pierwszą w Polsce mszę św. w intencji zabitych na ulicach Gdyni, opiekował się rodzinami ofiar i gromadził informacje nt. Grudnia 70, w liście do Prymasa relacjonował wydarzenia i nastroje wśród robotników. Od końca lat 70tych wspierał działaczy opozycyjnych, m.in. w 1978 zatrudnił w parafii pozostającego bez pracy Arkadiusza Rybickiego. 17 VIII 1980 r., nie czekając na zgodę władz, odprawił mszę polową podczas strajku w Stoczni im. Komuny Paryskiej w Gdyni i w Porcie Gdyńskim. Po 13 XII 1981r. udzielał pomocy represjonowanym i ukrywającym się działaczom podziemia; pomimo wielokrotnych starań nie uzyskał prawa wstępu na teren Ośrodka Odosobnienia w Strzebielinku. W roku 1984 ze powodu złego stanu zdrowia przeszedł na emeryturę. W 1991 r. uroczyście obchodził 50-lecie święceń kapłańskich. Został Honorowym Obywatel Gdyni, a w 1999r. Honorowym Obywatel Kościerzyny. Założył Fundację Pomocy Stypendialnej dla młodzieży z Pomorza. Był pierwszym kapelanem Solidarności Stoczni Gdynia SA, kapelanem honorowym Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej, honorowym członkiem Zrzeszenia Kaszubsko-Pomorskiego, honorowym członkiem Społecznego Komitetu Budowy Pomników Ofiar Grudnia 70, awansowany do st. komandora podporucznika Marynarki Wojennej, majora Wojska Polskiego. W 1995r. odznaczony Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 17 stycznia 2000 roku w Gdyni, mając 86 lat w 59 roku kapłaństwa, został pochowany w krypcie przy kościele NSPJ.

Przewodniczący Rady Miasta Gdyni:

S. Szwabski